

XXVII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 1Ms 2:18-24)

Lugemine esimesest Moosese raamatust:

Ja Issand Jumal ütles: “See pole hea, et inimene üksi on, sellepärast tahan ma talle luua abilised, kes on talle kohased.” Ja Issand Jumal tegi maapõrmut kõik loomad väljal ja linnud taeva all ning tõi nad inimese juurde, et näha, kuidas tema neid nimetab. Ja nii, kuidas inimene iga elavat olendit nimetas, nõnda pidi selle nimi olema. Ja inimene pani nimed kõigile koduloomadele ja lindudele taeva all ning loomadele väljal.

Siis aga laskis Jumal tulla raske une inimese peale ja ta uinus magama. Ning Jumal võttis ühe tema küljeluudest ja sulges selle aseme taas ihuga. Ja küljeluust, mille Jumal inimese külje seest oli võtnud, tegi ta naise ja tõi tema inimese juurde. Siis inimene ütles: “See on luu minu luust ja ihu minu ihust. Teda peab hüütama mehe naiseks, sest ta on mehest võetud. Seepärast jätab mees oma isa ja ema ning hoiab oma naise poole, sest nemad on üks ihu.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 128:1-2. 3. 4-6. R:5)

R: Issand, õnnista meid kõigil me elupäevadel.

Õnnis on inimene, kel on aukartust Issanda vastu,
kes käib Issanda teedel.

Su oma kätetöö toidab sind,
sa oled õnnis ja su käsi käib hästi.

R:

Sinu naine on nagu viljakas viinapuu
su kodutares.

Sinu lapsed on nagu õlipuu võsud
ümber su laua.

R:

Jah, nii õnnistatakse inimest,
kel on aukartust Issanda vastu.

Issand õnnistagu sind Siionist
ja sa näed Jeruusalemma head põlve kogu oma eluaja.

R:

(Teine lugemine He 2:9-11)

Lugemine kirjast Heebrealastele:

Vennad, teda, kes ta sai üürikeseks ajaks madalamaks inglitest – Jeesust Kristust – me näeme kirkuse ja auga ehituna tema surma ja kannatuse pärast, sest see oli Jumala armuline tahtmine, et Jeesus pidi kõikide eest surma kannatama. Jumalale, kes on kõige Looja ja kes paljusid on oma kirkusse kutsunud, oli see meele järgi, et õndsuse tooja pidi kannatuste läbi täiuslikuks saama. Aga nii see, kes pühitseb, kui ka see, keda pühitsetakse, on tulnud ühest Isast, sellepärast ei häbene ta neid nimetada oma vendadeks.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1Jh 4:12b)

Halleluuja. Kui me üksteist armastame, jääb Jumal meie juurde ja tema armastus saab meis täiuslikuks. Halleluuja.

(Evangeelium Mk10:2-16 lühendatult)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal tulid variserid Jeesuse juurde ja küsisid temalt, teda proovile pannes: “Kas mehele on lubatud end oma naisest lahutada?” Tema aga vastas ja ütles neile: “Mida on Mooses teile selle kohta öelnud?” Nad vastasid: “Mooses andis loa kirjutada lahutuskiri ja naine minema saata.” Jeesus aga kostis ja ütles: “Teie südame kõvaduse pärast kirjutas Mooses teile selle käsu, kuid loomise alguses lõi Jumal nad meheks ja naiseks. Sellepärast jätab inimene oma isa ja ema ja need kaks – mees ja naine – saavad üheks ihuks. Nii ei ole nad enam kaks, vaid üks ihu. Ja mida Jumal on ühte pannud, seda inimene ärgu lahutagu.”

Kodus aga küsisid tema jüngrid veelkord selle kohta. Ja ta vastas neile: “Kes enda oma naisest lahutab ja võtab teise, rikub abielu, ning kui naine end oma mehest lahutab ja läheb teisele, siis ta rikub abielu.”

Siis toodi Jeesuse juurde lapsuke, et ta neid õnnistaks, aga jüngrid sõitlesid toojaid. Kui Jeesus seda nägi, sai ta pahaseks ja ütles neile: “Laske lapsukestel minu juurde tulla, ärge keelake neid, sest nende päralt on Jumala riik! Tõesti ma ütlen teile, kes ei võta Jumala riiki vastu nagu lapsuke, see sinna ei pääse.” Ja ta kaisutas lapsuke, pani oma käed nende peale ja õnnistas neid.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, meeskonnas töötamine on omamoodi kunst. Naljatamisi on öeldud, et kui sõjaväes antakse sõduritele käsk liigutada üht suurt rasket kera, siis kästakse seda tingimata lohistada, kui aga tuleb liigutada kuubikujulist kivimürakat, siis kästakse seda veeretada. Miks nii? Aga sellepärast, et teatud käsud tuleb täita täpselt isegi siis, kui need tunduvad absurdseina. Treeningu tegelik eesmärk seisnebki selles, et sõdur oleks valmis täitma käsku ka siis, kui tal ei ole ülevaadet kogu operatsioonist. Ainult sellel tingimusel saab väejuhi keeruline plaan teostuda.

Kuid selge on seegi, et väejuhid teevad vahel vigu või on halvasti informeeritud, ja siis peavad kitsikusse sattunud sõdurid olema valmis leidma jooksupealt alternatiivse taktika. See aga tähendab ühtlasi, et kui me peame treeningutel meeskonnavaimu huvides lohistama kera või veeretama kuubikut, siis ei tohi me samal ajal siiski unustada ka füüsikaseadusi ning seda, mis on nende järgi kõige optimaalsem lahendus.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, ajaloo ühest suurimast väejuhust, Makedoonia Aleksandrist kõnelev legend teab jutustada, kuidas too oma aja suurima mõistatuse, Gordioni sõlme, väga lihtsalt ära lahendas. Nimelt oli Früügia kuningas Gordias seadnud oma sõjavankri rakendi harutamise mõistatuseks oma võimalikule ametijärglasele, kellele oraakel oli ennustanud kogu Aasia valitsejaks saamist. Kuid harutamise asemel haaras Aleksander mõõga ja raius sellega sõlme lihtsalt läbi. Seda legendi kasutatakse tänini ebatüüpiliste lahenduste võrdpildina.

Samas polnud see sõlm midagi muud kui vankritiisel, keeruline komnurkne köiepõimik, mille abil rakendati veoloom kuninga sõjavankri ette. Seega, oma peamisest otstarbest ja eesmärgist lähtudes polnud seda sõlme vaja ei harutada ega läbi raiuda – tuli lihtsalt üles leida see kiire ja praktiline rakendamise viis, mille peale pidi olema mõelnud juba köiepõimiku looja, et rakend oleks üldse kasutuskõlblik. Nii väidabki legendi teine versioon, et sõlme läbiraumise asemel tõmbas Aleksander välja hoopis kinnituspulga, mis vankrit ja rakendit ühendas.

Paraku ei toonud Gordioni sõlme mõistatuse lahendamise ja Aasia valitsejaks saamine ka Aleksandrile ei suurt õnne ega rahu. Ta veetis oma elu vallutussõdades ja suri vaid 33-aastaselt.

Sõlmi aga ei tehta ju tegelikult ei harutamiseks ega läbiraumiseks, vaid just selleks, et nad püsiksid.

Muuhulgas kehtib see abielusideme kohta. Öeldakse ju spontaanselt, et abielu sõlmitakse, ja et mis Jumal on kokku sidunud, seda inimene ärgu lahutagu. On palju sõlmi, millega tasub elada kogu elu ja tänada Jumalat selle eest, et need peavad. Jah, tõepoolest, paraku on palju abielusid, milles õnn jääb üürikeseks, abikaasasid, kelle kooselu sünnitab rohkem kurja kui nende lahkumine, aga erandite eelistamine reeglitele ei ole ideaal, mille poole pürgida. Kui lahutamine on aga seadusega lubatud, siis tähendab see ju samal ajal, et lahutamine on õige, seaduslik ja seega teatud olukordades võibolla isegi soovitatav... või kuidas?

Nii võib ka variseride käitumisest välja lugeda, mis oli nende tagamõte, kuid nad tulid Jeesuse käest abielu kohta küsima. Nad ei huvitunud sellest, mida tahab Jumal, vaid olid otsinud Moosese seadusest välja viimase pudelikaela, ning soovisid sellele viidates jätkata omaenda himude järgi elamist. Sellepärast vastab ka Jeesus neile karmilt. Kõva süda, millele Jeesus viitab, tähendab antud juhul reaalsusest irdumist.

Armsad õed ja vennad, kui loodusteadlased käsitlevad mõnd probleemi, siis ideaalis peaks selle lahendus sõltuma probleemi olemusest ja seda ümbritsevast reaalsusest – mitte lahendaja soovist saada endale sobiv vastus. Usuteaduses ja sotsiaalteadustes, ning viimasel ajal kahjuks ka loodusteadustes tundub see põhimõte aga sageli unustusse vajuvat. Elureaalsus ei unusta paraku midagi, ja selle kohta kehtib sama põhimõte mis põllu kohta, nagu kõnekäänd teab öelda: kui sa narrid põldu üks kord, siis narrib tema sind üheksa korda vastu.

Kui aga tulla tagasi tänases evangeeliumis käsitletud teema ehk abielu juurde, siis võib öelda, et Inimese maapealne elu on lõpututeks parema otsinguteks liiga lühike. Aamen.